

MIRUNA MUREȘANU

JURNAL PRESCURTAT AL DURERII

O ușă a vieții normale se-nchide
printr-un zgomot cumplit de arme și bombe
liniștea moare

o dimineață altfel împarte amintirii
jucării și lacrimi uscate

copiii se-ntreabă unde pleacă tata cu noaptea în cap

de ce mama strânge în grabă câteva lucruri
restul după plecarea lor fiind cu siguranță îngropat
în scrum și-n cenușă

când o ușă a vieții normale se-nchide
călăii luminii alungă din tărâmul lor oameni

obligați să ia calea bejeniei ei lasă totul în urmă

fugind undeva nicăieri

unde poate există doar ziua de ieri

pentru că un război crud și nedrept
deschide unei vieți anormale o ușă

tata poate să moară chiar mâine pe front

luptând împotriva celor care vor să le fure țara cu totul

crezând că hotarele ei sunt acolo unde ei visează să fie

*

într-o dimineață altfel
lumina privește prin fereastra închisă
un rest de ninsoare

încheind (e 24 februarie) parcă o ultimă frază

cu un zgomot de fond venit de dincolo de înțeleș

printr-un demers perfid al nebuniei și urii
o lumină bolnavă se zbate
în zgura nimicului străină și putredă

pretutindeni cuvinte carbonizate

prefăcute în lacrima Mariupol sau Bucha
se privesc în oglindă cu o voință disperată de-a fi

strângând sub pleoape mormane de trupuri moarte de vii

pe caldarâm sângele curs
seamănă cu un leitmotiv al durerii

când pe distanța scurtă dintre veșnicie și moarte
inima unei singure patrii bate-mpreună

în afara oricărui timp
o cenușă vâscoasă e purtată de vânt

cu o voință fragilă de-a fi
un soare apatic mângâie-n van un rest de culoare

nimicul amortțește toate cuvintele înainte de vreme
contemplând sângele curs din belșug
ca moartea să se plimbe în voie
nestingherită prin lume

în zgomotul armelor viclean și crispat

*

în dezacord cu ideea de liniște
veacul gonește aproape nebun

---

pe un drum paralel cu o viață normală

*

eu scriu un jurnal prescurtat al durerii
numărând printre bombe jucării și lacrimi uscate

eu trag după mine realul parcă pe ultimul drum
(captiv unei aroganțe păgâne)

să le-mpart nimănui

prin neîmpăcată trezvia târzie a umbrelor
care încheie o ultimă frază a mea printre resturi de viață

alergând în memorie pe urma altui război crud și
nedrept

unde un copil se grăbește să deseneze
o rază de speranță din sângele curs peste tot

care-o alungase pe mama la treisprezece ani
din hotarele inimii ei

un întuneric orgolios se grăbește s-o șteargă

împreună cu frații părinții vecinii și colegii de școală

pe un drum paralel cu viața normală

mușcând din pereții răbdării luminii

ei plecau în primul apoi în al doilea refugiu

într-un mod dureros și barbar
somnia lumii se frânge

în dezacord cu ideea de liniște
lumina trăgea după sine realul captiv îndoielii și
spaimei

fiind parcă o noapte a ultimei nopți lumea
îmbătrânește subit

dar mai ales unei istorii arogante nebune
care se repetă acum

zidită de vie la o vamă sumară a timpului

încât inconștiența unei părți a lumii
preface legea iubirii-n desfrâu al urii și vrajbei

prin conturul illogic de ceață
dimineața Sfințelor Paști încearcă să dea în surdină
zgomotul armelor aproape isteric

inventând mașini infernale
în numele unei false inadmisibile cauze

frunzărit asimetric de ochiul deschis al altui copil
dintr-o rază el vrea să ridice o casă căzută

amestecând în gustul tot mai anemic de pace
orori și distrugeri

*

care smulg din rădăcinile lui sensul iubirii creștine

atunci când o ușă a vieții normale se-nchide
și o țară întregă

încât mult dincolo de ideea de bine
un sânge de culoarea disperării se prelinge-ntr-o parte
a lumii

înăbușită sub grinzile grele-ale timpului
zace distrusă aproape
doar forța ei morală colosală o poate ajuta să continue lupta
dând culoare cuvintelor mele nescrise
care improvizează din lacrimi în jurul ruinelor

lovită de dorința absurdă a omului singur și orb
(multiplicat în alți oameni singuri și orbi)

un imn pentru eroii neștiuți ai războiului

de a-i lua tot ce-i aparținea până acum

nedrept și provocat de nebunie și ură

îngropând aproape de vie în cenușă soldați copii femei și
bătrâni